

Spm. nr. S 363

Til *justitsministeren* (10/1 92) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Såfremt en ejer af en privat udlejningsejendom fratages retten til at udleje lovligt indrettede lejligheder, vil der så ikke være tale om ekspropriation?«

Begrundelse

Der henvises til udtalelse af kontorchef i Miljøstyrelsen Kjeld Hansen i Radioavisen den 9. januar 1992 kl. 6.00 med følgende indhold:

»Bræmmer er ikke ekspropriation, fordi der kun er tale om rådighedsindskrænkning af generel karakter, som altså har samme virkning for alle. Landmændene bevarer ejendomsretten til jorden, den må bare ikke dyrkes. Heri er justitsministeren enig.«

Svar (16/1 92):

Justitsministeren (Engell):

Efter grundlovens § 73 er ejendomsretten ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Det er i den statsretlige litteratur almindeligt antaget, at lovgivningsmagten uden at komme i strid med princippet om ejendomsrettens beskyttelse kan regulere ejendomsrettens udnyttelse, idet lovgivningsmagten kan opstille almindelige regler om begrænsninger i borgernes handlefrihed og i deres råden over, hvad de ejer.

Afgrænsningen mellem på den ene side de indgreb, der er tvangsafståelse i grundlovens forstand, og for hvilke der derfor skal ydes ejeren erstatning, og på den anden side de indgreb, der kun er en regulering af ejendomsrettens udøvelse, og som ejeren derfor må affinde sig med uden erstatning, kan imidlertid give anledning til tvivl.

I den statsretlige litteratur er det antaget, at afgørelsen af, om et indgreb har karakter af ekspropriation, må bero på et samlet skøn over indgrebets beskaffenhed. Som momenter, der må tillægges betydning ved udøvelsen af dette skøn, peges navnlig på indgrebets formål, i hvilken grad indgrebet i ejendomsretten er ge-

nerelt eller konkret, herunder om det rammer mange eller få ejere, indgrebets intensitet, om indgrebet angår fremtidig eller aktuel råden, om indgrebet går ud på at overføre ejendomsret fra den hidtidige ejer til en ny eller en tilintetgørelse af denne råden, samt indgrebets begrundelse. Også den lovgivningstradition, der i øvrigt er på det pågældende område, tillægges betydning ved bedømmelsen af indgrebets karakter.

Spørgsmålets besvarelse beror således på et samlet skøn over en bestemt regulerings beskaffenhed, og Justitsministeriet finder derfor ikke at kunne give en mere konkret besvarelse af det rejste spørgsmål.

Spm. nr. S 364

Til *energiministeren* (10/1 92) af:

Riishøj (SF):

»Finder ministeren det forsvarligt, at der stadig gives dispensation til fyring med fiskeolie i danske fjernvarmeværker, eksempelvis Tranum og Skovsgård i Nordjylland, når de svindende fiskeressourcer tages i betragtning og forbruget af fiskeolien kun er attraktivt, fordi det betyder en omgåelse af afgiften for fyringsolie?«

Begrundelse

Gennem spørgsmålet ønskes klarlagt baggrunden for dispensationer til brug af fiskeolie på baggrund af bl.a. de statsfinansielle tab, der er forbundet med brug af fiskeolie til fyringsformål.

Svar (16/1 92):

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Som jeg oplyste under samrådet i Folketingets Energipolitiske Udvalg den 28. august 1991, skønnes det, at forbruget af fiskeolie i fjernvarmesektoren er reduceret med 50 pct. siden 1989. Fiskeolieanvendelsen udgør således i dag knap 1 pct. af den samlede fjernvarmeproduktion (inkl. kraftvarme) svarende til et samlet årligt forbrug på omkring 25.000 t fiskeolie.

Jeg kan endvidere oplyse, at kommunerne i henhold til cirkulære af 20. april 1990 ikke siden april 1990 har måttet godkende nye projekter for anvendelse af fiskeolie, smør og lig-